

tjenestemænd på alle de andre områder. Derfor mener jeg ikke, at der er grundlag for den kritiske indstilling i forhold til tjenestemændenes vilkår, som er kommet fra både fru Line Barfod og fru Pia Gjellerup.

Så nævner fru Line Barfod en række andre spørgsmål, først og fremmest spørgsmålet om borgerservicen. Det vil jo være sådan, at for langt de fleste danskere vil kontakten til myndighederne ske enten gennem modtagelse af de skrivelser, som den nye myndighed sender ud, eller ved henvendelse, som kan ske på flere måder.

En måde kan være en henvendelse gennem de nye kundekontaktcentre, hvor vi har mulighed for at have længere telefontider, hvor folk kan få telefonisk besvarelse af de spørgsmål, de måtte have. Der vil altså være længere telefonåbningstider end i dag, sådan at vi har åbent, når borgerne har brug for os og ikke modsat. En anden af de nye muligheder vil være at gå hen i de kommende borgerservicecentre, der vil være i kommunerne.

Vi vil sikre, at der vil være en uddannet personalestab, der kan vejlede, men også sikre, at man kan få foretaget de mest almindelige handlinger såsom udskrivelse af nyt skattekort, få ændret sin forskudsopgørelse, få udleveret de blanketter, man har brug for, eller få vejledning i, præcis hvordan man udfylder enten blanketter eller bruger tastselservicen på internettet eller via telefonen.

Vi har aftalt med KL, altså med Kommunernes Landsforening, hvor stor en del af den nuværende medarbejderstab der skal blive tilbage i kommunerne for på en god og effektiv måde at løfte den opgave. Det er en medarbejderstab, der svarer til ca. tre ansatte for hver af de nye kommuner, og det betyder, at der vil være kvalificeret personale også i kommunerne til at løfte den del af opgaven, der bliver tilbage.

KL 14.30

Så må jeg sige, at jeg er fuldstændig uenig i fru Line Barfods vurdering af, at det her vil gøre det nemmere for folk at smyge sig udenom, hvad angår skatteligning. Vi vil tværtimod få muligheden for ved at samle kræfterne og højne det faglige niveau at sikre en ensartethed, der giver større retssikkerhed for borgere og virksomheder. Vi vil også bedre kunne tage fat på de virksomheder, som forsøger at snyde, og som ikke ønsker at bidrage til samfundet.

Vi har brug for en større indsats for at sikre en korrekt ligning. Den indsats kan bedst muligt

foregå ved, at vi i stedet for at bruge kræfterne på tilsyn over for hinanden, på dobbeltadministration, på dobbeltarbejde, på at spille kræfterne på at have for mange funktioner spredt ud, så samler dem til at være en stærkere kontrol, en stærkere ligning. Forhåbentlig vil vi også være bedre til at komme på forkant. I stedet for at vente på at fejlen er sket og så gå ud og rette den vil vi være bedre til at rådgive, når vi kan se, at her er der et område, hvor borgere eller virksomheder ikke er gode nok eller typisk begår fejl. Så kan vi gå ud og advare og vejlede langt stærkere, end vi kan i dag.

Min klare vurdering vil være, at det her vil være med til at højne det faglige niveau. Det vil være med til at give en bedre mulighed for at sikre ensartethed i hele landet, fordi vi får muligheden for at kunne opnå en større ensartethed i de vejledninger og procedurer, der bliver lavet i de kommende skattecentre. Derfor deler jeg ikke fru Line Barfods bekymring.

Tværtimod ser jeg det her som et klart spring fremad i forhold til retssikkerheden, men også i forhold til kontrol og dermed også i forhold til det provenu, vi vil få ind på opgaven.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Først vil jeg selvfølgelig gerne takke for, at skatteministeren takker Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre, støttet af SF og Enhedslisten, for at have sikret nogle langt bedre forhold for medarbejderne. Det var tiltrængt, når man så på, hvad regeringen havde lagt op til.

Men det gælder altså ikke i forhold til tjenestemænd, og jeg vil bare sige meget kort, at det, skatteministeren her refererer som regeringens holdning til tjenestemændenes behandling, faktisk kun gør ondt værre.

Tjenestemændene får derved en kortere og tidsbegrænset sikring af deres lønforhold, end de ellers ville have under alle andre ændringer af deres forhold. Det samme gælder deres pensionsforhold, det samme gælder beskyttelse mod vidtgående ændringer i geografien i forhold til, hvor de placeres i arbejdspladssammenhæng, og det gælder også i forhold til en langt udvidet mulighed for eller i hvert fald et oplæg til, at de kan flytte stillinger, så de kommer i en anden kategori end det, der kaldes passende stilling.

Så på alle områderne bliver tjenestemændene muligt udsat for en behandling, som er i strid med de regler, som tjenestemændene er beskyttet af, fordi de i øvrigt må tåle ganske meget an-